

[Justitsministeren.]

høje Landsting i to Maaneder havde behandlet det lille Forslag om Tilsyn med fremmede og rejsende og saa sendte mig over til et vredt Folketing for at faa det gennemført paa halvanden Dag. Det maa de ærede Ting afgøre med hinanden og holde Ministeren udenfor, medmindre han har vist sig at være doven eller forhandlingsuvillig, hvilket ikke har været Tilfældet for mit Vedkommende.

Lad mig endelig sige til det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Krarup), der havde paataget sig den besværlige Opgave at fremsætte det konservative Partis Holdning over for Lovforslagets Stilling til Kultur og Kunst, at der foreligger ikke for Det konservative Folkeparti nogen speciel Opgave i saa Henseende. Der tiltrænges ikke nogen speciel Ordfører fra Det konservative Folkeparti eller andre for det af hele Befolkningen, for saa vidt den duer, delte Ønske om at naa længere frem i Kultur og Kunst, baade hvad Film og Teater angaar. Derfor kan man godt med stor Interesse have hørt paa det ærede Medlems Fremstilling, og det gjorde jeg. Det første, han udtalte sig om, var jo „Kongen bød —“ og „Pasteur“. Den sidstnævnte Film fandt jeg udmærket; den gik heller ikke ret længe. Det ærede Medlem havde det særlige Ønske, at vi skulde give nogle Films, der passede for Børn. Ja, det vil jeg haabe der kommer i større Udstrækning. Det er derfor bl. a., at der skal være tre Repræsentanter i Filmsraadet, som repræsenterer Undervisningsministeriet; det maa vel forhaabentlig hjælpe.

Hvad dernæst det andet Spørgsmaal: Skuespilkunstens Præg af Kristendom angaar, synes jeg, det ligger noget uden for det Emne, vi debatterer i Dag. Det ærede Medlem spurgte i den Forbindelse, om jeg overhovedet kunde tænke mig Socialreformen gennemført i et ikke-kristent Land. Det er et kedeligt Spørgsmaal fra konservativ Side, da det var de Konservative i Særdeleshed, der var imod Socialreformen, men jeg vil alligevel svare: muligvis kan jeg ikke tænke mig det. Desto mere uhyggeligt var det ogsaa, at denne Reform netop stærkest, bortset fra Kommunerne, er blevet angrebet, fordrejet og forvansket lige op til Dato i konservative Presseorganer, som anser sig for specielle Venner af Kristendommen. Naar det ærede Medlem faar særlig god Tid — men jeg tror ogsaa, der skal god Tid til — bedes han give mig en Forklaring paa dette Fænomen.

Med Hensyn til Realiteten i det ærede

Medlems Udtalelse herom skal jeg sige, at det forekommer mig, at naar han selv siger, at 98 pCt. af Befolkningen er Tilhængere af Folkekirken, er der ikke Grund til at være bange for, at Folkekirken ikke faar en særdeles fyldig Repræsentation, og at folkekirkelige Synspunkter ikke faar kyndige og forstaaende Talsmænd i Filmsraadet; saaledes som dets Sammensætning bliver med ikke mindre end tre Repræsentanter for Undervisningsministeriet. Jeg tror ikke saaledes som det ærede Medlem, skønt jeg selv er religiøs, at Staten gør nogen Gavn ved at gaa ind i en direkte Aktion til Gavn for Kristendommen eller Folkekirken. Jeg tror ikke, det er Statens naturlige Opgave at gaa videre end til at øve den Censur, der ogsaa er stillet Forslag om.

Rahbek: Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Oluf Johansen) havde aabenbart ikke læst „Politiken“s Artikel, ellers havde han vist ikke været saa varm i sin Anbefaling af det, Bladet kalder „Filmskineseri“. Jeg kan imidlertid, hvis det ærede Medlem ikke har læst Artiklen, stille den til Raadighed for ham; den er i min Besiddelse endnu. Men jeg forstaaer altsaa nu, at Bladets ledende Artikler er uden praktisk politisk Betydning. Den højtærede Justitsminister oplyste i den Anledning, at den radikale Ordfører i det andet høje Ting havde udtalt, at Bladet var naivt. Dette maa aabenbart ikke have gjort stort Indtryk paa Bladets politiske Ledelse, da Artiklen er fremkommet, siden denne Udtalelse blev fremsat i Folketinget.

Den højtærede Justitsminister sagde, at Stavnsbaandsfilmen ikke kunde være lavet uden Statsstøtte; men hvis Bortfald af Forlystelsesafgiften kan betegnes som Statsstøtte, saa vilde en saadan Statsstøtte naturligvis ogsaa være mulig under fri Næring, og det kan i alt Fald ikke afholde nogen fra at give Tilslutning til denne Tanke.

Stein: Den højtærede Justitsminister var misfornøjet med den Karakteristik, som han sagde at jeg havde givet af hans Lovgivervirksomhed. Jeg beklager dertil at maatte sige, at jeg ikke er ene om den Opfattelse, at vi her Gang paa Gang er blevet præsenteret for Lovgivningsarbejder, som ikke har haft, som jeg sagde før, en rimelig Baggrund i de faktiske Forhold, og som for øvrigt heller ikke har været saaledes forberedt, at den høje Rigsdag egentlig kunde være særlig begejstret for dem.

Den højtærede Justitsminister udtalte om det foreliggende Lovforslag, at hvis